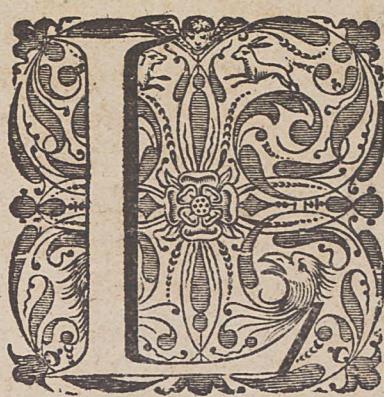

LOTHARINGIA,

vulgo

LORRAINE.

Filius.

*C. 150. no-
m. ms.*
Flandriam versus spectantes, continentque veteres Mediomaticum & Leucorum sedes. Nomen est à Lothario nepote Caroli Magni. nam antea Austrasia dicebatur. Carolus enim Magnus Francis pariter & Germanis cum imperasset, conjunctum imperium posteris reliquit, qui ad Ottomem usque utrique præfuerunt. Otto, deficiente ex posteris, nepotibusque Caroli Magni stirpe mascula, ex Saxoniæ Duce factus Romanorum Imperator, Lotharingiam & Burgundiam traxit ad imperium, quod & Otto secundus ita confirmavit, ut cum Carolo Lotharii Francorum Regis fratri Lotharingiam concessisset, magnam ejus partem Agrippinensem & Leodiensem Ecclesiæ attribuerit: Antwerpianam etiam Marchionatum imperii esse jusserit, nam antea Lotharingia Brabantia universa adjuncta fuerat. Post Carolum fuere isti, Otto (cujus tempore Lotharingia separata est ab Alsatia) Gotfridus de Ardenna, Gotfridus II, Gotfridus III Gibbosus, quo defuncto Henricus IV Imperator Ducatum Lotharingia tradidit filio suo Conrado: qui tamen haud multo post restitutus est familię priori, cessitque Gotfrido IV, qui Rex fuit Hierosolymorum. Huic successit Balduinus, Balduino Eustathius. Postea tradidit Henricus V Cæsar Ducatum Guilielmo Comiti Lovaniensi, quem fecutus est Theodoricus, sub quo tota Brabantia separata fuit à Lotharingia. Habuit igitur antea Lotharingia ditionem amplissimam, omnem scilicet regionem, quę Rheno, Scaldi & Vogeso monte continetur, dividebaturque in Superiorē & Inferiorē. Inferior habebat Brabantiam, Hasbaniam, Gelriam, & Cliviam. Superior Episcopatum Leodiensem, Lutzenburgum, & Limburgum: Ducatum præterea Mosellanum, Palatinatum Surensem, tractum Obrinacum, & regionem illam omnem, quę hodie singulari titulo Lotharingia appellatur. Est autem regio ista pecore affluens, frumento, & vino fœcundissima: neque destituitur piscinis, silvis, thermis, sale, ferro, plumbo, stanno, argento, gemmis, Chalcedonio. Fluvii est irrigua, horum præcipui sunt Mosa, Mosella, Murtha & Sar.

Fluminis.

Gallia.

Mosa in Alsatia à radicibus montis Vosagi vel *Mosa*. Vogesi (Ptolemæo est Iurassus) oritur, à quo posterior Lotharingia pars Vosagia appellatur. Præterfluit hic fines Novi castri *Neufchasteau*, (urbs est tum loci amoenitate, tum aëris salubritate admodum celebrata) Lotharingiam hac parte à Barrensi Ducatu distinguens. Postea per Leodiensem tractum sese effundens, circa Gorcomium Hollandorum recipit Vahalim, circa Dordrechtum Leccam & Isalam: denique Roterodamum & Vlaerdingam præterlapsus nobili ostio circa Brielam in Oceanum exoneratur. *Mosella* inter Ortum, & Meridiem haud procul à *Mosella* monte Romerico oritur, in quo coenobium nobilium virginum amplissimos quotannis habens redditus: atque hinc præcipiti impetu *Spinallum*, *Chermas*, *Leicum*, & Mediomaticae (*Mets*) præterlabitur: inde Augustam Trevirorum, ac tandem ad Confluentiam Rhenō mergitur: fluvius piscoſus, purus, illimis. De hoc Aufonius:

*Te fontes, vivique lacus, te carula noscent
Flumina: te veteres, pagorum gloria, luci;
Te Druna, te sparsis incerta Druentia ripis,
Alpinique colent fluvii, duplaremque per urbem
Qui meat, & dextra Rhodanus dat nomina ripas.
Te stagnis ego caruleis, magnumque sonoris
Annibus, equoreæ te commendabo Garumna.*

Murtha in valle erumpit Deodateni, in qua & Godleberti fons est, ad complures morbos sanandos naturæ beneficio efficax. Hinc ipsam urbem Deodatensem præterfluit: postea munitissimas arces & ad omnem belli impetum instructissimas Ravonum & Lunevillam, tum Nancejum; atque ita tandem Mosellę miscetur. In Vogesi montis valle fontes conspiciuntur tanta gemmarum baccarumq; copia abundantes, ut in tota Germania nullę iis frequentiori in usu sint. Hę ab unionum, gemmarumque mercatoribus longe præferuntur Indicis atq; Orientalibus. Lazuli etiam lapis quidam, quę Azurum vocant, nitore & coloris vi omnes fere gemmas exsuperans. Refert etiam Ortelius vidisse se apud Præfectum Dolensem Chalcedonium Lotharingicum tantę magnitudinis, ut ex eo poculum torno excavatum fuerit. est & Lacus in Lotharingia, cuius ambitus est aliquot milliarium, in quo carpiones sunt insolite magnitudinis, trium videlicet pedum: saporis vero adeo grati, ut aliarum regionum carpiones suavitate multo superent. Ex hujus lacus piscatione tertio quoque anno Dux Lotharingia sedecim percipit Francorum millia. *Saravus* haud *Saravus* procul Salmenibus ortus, fluviorum omnium, qui in Mosellam excent, est maximus, navigiorum

N

rum